

100 ANYS / CLUB ESPORTIU CAMPOS

Estimat poble de Campos,

avui, com una gran família, som aquí per compartir una festa grossa, el centenari del Club Esportiu Campos. Una fita que és molt més que una celebració esportiva: és el testimoni de la passió, la dedicació i el compromís d'un club i de tota una afició.

Durant tot un segle, que se diu aviat, el Campos ha estat una font d'inspiració, emoció i unió per la nostra vila campanera. Sempre amb la camiseta vermella, com la nostra terra. Aquest color que representa la intensitat, la força i el coratge enmig del camp, però sobretot enmig dels nostres cors. Perquè avui, més que parlar-vos com a batlessa, vull fer-ho com una aficionada del Campos que vol recordar, amb la mà damunt el cor, les meves nostàlgies i memòries d'un temps que ja no tornarà. Perquè, al cap i a la fi... -Què és un aniversari més que un llibre de vida ple d'anècdotes i personatges especials?

Evidentment a aquest llibre cadascú el podria escriure a la seva manera i d'una perspectiva diferent. Però de ben segur que no hi mancarien les històries protagonitzades pels valents jugadors, els pacients entrenadors, els entregats delegats, els emblemàtics àrbits, els orgullosos presidents i directius, els aficionats socis i tants de centenars de voluntaris que avui marquen, sens dubte, el marcador d'aquest aniversari.

Però estic segura que, en aquest llibre que podríem escriure entre tots, tampoc hi mancarien altres records tan entrenyables com per exemple quan na Catalina Campos amb el paraigües voltava el camp, i tenia aquells liniers fins a la gorra, que els deia de tot menos guapos... O també quan en Joan Minyó i en Silvestre de ses *bicicletes*, que seien damunt la paret i quan s'empipaven, pegaven un bot i la pista els hi era petita.

Una altra pàgina podria ser per l'amo Toni Caranyo, el massatgista, que arribava amb el seu mobyette. Encara puc sentir l'oloreta del seu preparat i el llum vermell... Tal volta un altre capítol podria ser per Toni Mora, com a delegat o per Xisco Bravo que va donar una mà aquests darrers anys.

Me venen més records... l'amo en Toni Frare i la seva família que regentaven el bar, com si encara el veiés passar la biga per marcar el camp de terra. O també en Tomeu Prohens i la seva dona, que també s'encuidaven de que tot estàs a punt al

nostre estimat camp municipal d'esports. I què me'n deis de la Guàrdia Civil? Quan als nins que seiem damunt la paret ens deien: *Los pies fuera...* Res eren els peus... que si ens pegaven qualche pilotada més d'un hauria caigut d'esquena...

I per acabar, ja que xerram d'al·lots... S'ha de dir que la història del Campos no seria la mateixa sense aquella rampa del marcador on els nins i nines de Campos hi vàrem deixar els cordons de les sabates i qualche forat pels calçons que després eren tapats amb un taco. Per a un al·lot campaner no hi havia més orgull que pujar damunt la rampa per canviar el marcador de fusta cada vegada que un equip marcava un gol.

I així... podríem seguir hores i hores anomenant vivències i personatges perquè 100 anys han donat per molt. I són, en tot cas, un motiu per reflexionar sobre els èxits i els fracassos d'un equip, per seguir posant en joc els valors d'un esport universal, però, sobretot, per agrair a totes les persones que ens varen precedir i que ja ens han deixat per fer possible que 100 anys després tot un club encara pugui alçar sa veu per cridar: Au, venga, Campos!

Però tanmateix, de res servrien els aniversaris sense una mirada d'esperança cap al present i futur. Cap als nostres jovenets, nins i adolescents que, orgullosos de ser del Campos, fan rodolar la pilota com els millors jugadors del Món. Perquè l'esport és salut. I la salut és vida. Per tant, cada entrenament, cada partit, cada genollera i cada gol és un glop de vida pel Campos.

I això és gràcies a tots els que en qualche moment de la vostra vida heu format o formau part d'aquest Club Esportiu. Enhorabona a tots els presidents i a la junta directiva actual per aquest aniversari al qual, petits i grans:

"Feim volar la bandera
que ens ha abraçat a tots.
Batecs de sang calenta,
cos, ànima i passió.
Estrelles campaneres
brillen per celebrar
que el Campos està en festa:
cent anys jugant plegats!"

Campaners i campaneres, MOLTS D'ANYS A TOTS!!!

**Francisca Porquer Manresa
12 d'abril de 2024**